

Lanke, der har været Grundlovens, at man skulde kunne ende Samlingerne paa to Maanedere. Jeg anser det for meget lidet sandsynligt — saaledes stiller det sig idetmindste for mig, — at de ville kunne endes paa 4 Maanedere. Det Sandsynligste forekommer det mig at være, at de ville tage omtrent $\frac{1}{2}$ Aar ogsaa for Fremtiden. Under saadanne Omstændigheder vil jo Vederlaget, beregnet dagvis, ikke blive saa overordentlig rigeligt, og jeg synes, at der ikke er noget Arimeligt i, naar man vil bevirke en Forhøjelse af Rigsdagsmændenes Vederlag, da at tage Hensyn til, hvorledes det i den Henseende forholder sig i vore Nabolande. Som bekiendt have de i Norge netop 12 Kr. om Dagen. Der vil derfor fra Regjeringens Standpunkt ikke være nogen Hindring for at modtage Loven med den Ændring, at det daglige Vederlag sættes til 5 istedetfor til 4 Kr. for den Tid, for hvilken Rigsdagsmanden er valgt. Jeg har heller ikke Noget at erindre imod, men finder det endog saa rigtigt, at der i Loven fastsættes en Tid, fra hvilken den skal træde i Kraft. Jeg skal endnu kun tilføje, at der vistnok er Anledning for Regjeringen til inden Sagens tredie Behandling at tage under Overveielse, hvor og hvorledes Rigsdagsdiæterne skulle udbetales i Særdeleshed mellem Samlingerne. Det vil blive gjort til Gjenstand for Overveielse, og der vil til Sagens tredie Behandling eventuelt af Regjeringen blive stillet et Forslag, sigtende hertil.

H. Masmussen: Naar jeg havde nogen Indflydelse paa Sagens Gang her i Landstinget, vilde jeg stille Forslag om denne Sags Henviisning til et Udvalg. (Krieger: Stil Forslaget!). Min Stilling her i Thinget er en saadan, at jeg ikke kan have nogen Mening om, at et slikt Forslag fra min Side vilde blive vedtaget. Hvis imidlertid et saadant Forslag maatte blive billigt, vil jeg dog med det Samme sige min Mening om selve Lovforslaget. Jeg vil da komme til at stemme imod det stillede Ændringsforslag og ved en senere Afstemning mod selve Lovforslaget. Min Grund er den, at denne Lov skal, naar den er vedtagen, undergives en Fortolkning. Der mangler ikke saa lidt Regler i selve Loven. Den nuværende Lov er undergivet Fortolkninger, efter at den er bleven vedtagen, og jeg tror ikke, at jeg siger for Meget, naar jeg siger, at de Regler, der bruges for nærværende Tid med Hensyn til Rigsdagsmændenes Diæters Udbetaling, ere i flere Henseender meget lidet ønskelige og — jeg kunde næsten sige — noget vilkaarlige. Det er endog saa saaledes, at der følges forskellige Regler i Folkethinget og i Landstinget; det burde dog ialtfald forebygges. Nu er det en given Ting, at, naar vi faae en ganske ny Lov, skal den atter undergives Fortolkning, og ved at se paa den Form, Loven har, finder jeg, at der vil blive Spørgsmaal om flere Fortolkninger. Jeg vil

saaledes spørge, hvorledes Regjeringen har tænkt sig, at der skal forholde, naar vi have holdt Rigsdag i 6 Maanedere, og saa een eller flere af vedkommende Rigsdagsmænd ds. Det er da aabenbart, at der har været arbeidet i 6 Maanedere, og de, der have arbeidet, skulde da have Noget tilgode; men naar Vedkommende er død, hvorledes har saa den ærede Minister tænkt sig, at dette Spørgsmaal vil stille sig? (Udfrydelse). Ja, saaledes vil der efter min Mening opstaa mangfoldige Tilfælde, som ville blive Gjenstand for Fortolkning. (Udfrydelse). Ja, det er nemt at sige, at det er der ikke; men jeg skal blot nævne, at der kan vælges en Rigsdagsmand istedetfor den, der er død, og kun En kan faae Vederlaget. Det gaar ikke saaledes til, at Pladsen staar ledig, og altsaa tilkomme Rigsdagsdiæterne den, der er valgt. (Udfrydelse).

Formanden: Ærede Medlemmer anmodes om ikke at blande sig i Foredraget. En ad Gangen!

H. Masmussen: Den Mand, der har arbeidet i 6 Maanedere i Rigsdagen og faaet 4 Kr. om Dagen, har arbeidet saaledes, at hvis han var vedbleven at leve, skulde han have haft 4 Kr. daglig endnu i 6 Maanedere. Desuden er det en forunderlig Talemaade, naar vi ville give Rigsdagsmændene forhøjede Diæter, at sætte dem til at arbejde i Kjøbenhavn for 4 Kr. daglig. Jeg vil spørge, hvor mange der kan leve for 4 Kr. daglig? Og naar de nu ikke kunne leve deraf, og der ikke kan gjøres Udvei for Pengene, hvad saa? Ja, der kommer en Efterløn; men hvormange ere tjente med at have den tilgode? Det kommer til at bero paa Vedkommendes økonomiske Omstændigheder. Jeg er altsaa for mit Vedkommende en bestemt Modstander af denne Lov. Jeg siger ikke, at jeg er en Modstander af Rigsdagsdiæternes Forhøjelse, men det havde været en simpel Ting at sige, at Rigsdagsmændene skulle herefter have 8, 10 eller 12 Kr. daglig — Punktum; saa havde ingen nye Fortolkninger været nødvendige; men saa var det gaaet i den gamle Gænge. Det her Foreliggende finder jeg meget uheldigt, og jeg kan aldrig stemme for en saadan Form. Da den Udtalelse, jeg fremsatte før, fandt Tilslutning, skal jeg dog forsøge, om denne Tilslutning har nogen virkelig Betydning, og jeg foreslaar derfor at standse Sagens Behandling og henvise den til et Udvalg.

Formanden: Jeg maa dog bede det ærede Medlem nærmere opgive Antallet af Medlemmer i Udvalget.

H. Masmussen: Skal det gjøres strax?